38Ad 9/2010-136

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Bohuslavy Drahošové a soudců JUDr. Petra Indráčka a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobkyně **Salzgitter Mannesmann Stahlhandel s.r.o.,** se sídlem Praha 2, Na Bojišti 24, zastoupené JUDr. Zuzanou Smítkovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Praha 2, Trojanova 12, proti žalovanému **Oblastnímu inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj,** se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Živičná 2, **o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,**

t a k t o:

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou ze dne 19.2.2010 se žalobkyně domáhala vydání soudního rozhodnutí, kterým by bylo žalovanému zakázáno, aby pokračoval v porušování práva žalobkyně na zákonnou kontrolu dle zákona č. 251/2005 Sb. o inspekci práce, na ochranu dobré pověsti, na spravedlivý proces, na vlastnictví, na podnikání a práva, aby státní moc byla uplatňována pouze v zákonných mezích. Dále, aby bylo žalovanému uloženo do 30-ti dnů od právní moci rozsudku obnovit právní stav před zásahem a to tak, že mu bude uloženo zrušit:

- rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj ze dne 2.12.2009 č.j. 7509/10.11/09/14.3, kterým se zamítají námitky žalobkyně proti výsledku přezkoumání protokolu č.j. 067/4029/10.32/09/15.2 ze dne 8.10.2009 inspektora OIP Ing. R. K. ze dne 10.11.2009 a doplnění přezkoumání ze dne 12.11.2009 a výsledek inspektora OIP Ing. R. K.a ze dne 10.11.2009 o přezkoumání protokolu č.j. 067/4029/10.32/09/15.2 ze dne 8.10.2009 a doplnění přezkoumání ze dne 12.11.2009 se potvrzuje;
- vyrozumění inspektora OIP Ing. R. K. ze dne 10.11.2009 č.j. 6679/10.32/09/15.2 o výsledku přezkoumání protokolu č.j. 067/4029/10.32/09/15.2 vydaného dne 8.10.2009 inspektorem OIP Ing. R. K.;
- doplnění vyrozumění inspektora OIP Ing. R.K. č.j. 6679/10.32/09/15.2 ze dne 12.11.2009 o výsledku přezkoumání protokolu č.j. 067/4029/10.32/09/15.2 ze dne 8.10.2009 inspektora OIP Ing. R. K. a dílčího protokolu č.j. 064/5775/10.32/08/15.4 ze dne 25.11.2008 vydaného inspektorem OIP Ing. P.O.;
- protokol o kontrole č.j. 067/4029/10.32/09/15.2 ze dne 8.10.2009 vydaný inspektorem OIP Ing. R. K.;
- dílčí protokol č.j. 064/5775/10.32/08/15.4 ze dne 25.11.2008 vydaný inspektorem OIP Ing. P. O.;
- rozhodnutí inspektora OIP Ing. P. O. č.j. 064/5775/10.32/08/15.4 ze dne 26.11.2008;
- rozhodnutí OIP ze dne 30.1.2009 č.j. 7978/10.10/08/14.3, kterým se mění rozhodnutí inspektora OIP Ing. P. O. č.j. 064/5775/10.32/08/15.4 ze dne 26.11.2008.

Současně žalobkyně navrhovala, aby krajský soud „in eventum“ veškerá shora uvedená rozhodnutí žalovaného zrušil. Dále navrhovala, aby žalovanému bylo přikázáno, aby v dalším řízení nepřihlížel k jakýmkoliv úkonům učiněným podjatým a vyloučeným inspektorem OIP Ing. P.O. a aby žalovaný byl zavázán zaplatit žalobkyni náklady řízení.

V průběhu řízení byla žaloba žalobkyně v části, kterou se domáhala ochrany proti nezákonným zásahům žalovaného představovaným rozhodnutím inspektora žalovaného ze dne 26.11.2008 č.j. 064/5775/10.32/08/15.4 a rozhodnutím žalovaného ze dne 30.1.2009 č.j. 7978/10.10/08/14.3. s eventuálním návrhem na zrušení těchto rozhodnutí, vyloučeno k samostatnému projednání a rozhodnutí. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 24.10.2011 sp. zn. 38Ad 65/2011 bylo pak řízení v této části zastaveno, neboť v této části byla žalobkyní žaloba vzata částečně zpět.

Podáním ze dne 21.1.2014 změnila žalobkyně svůj návrh tak, že se domáhala, aby bylo určeno, že zásah žalovaného spočívající ve vydání rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj ze dne 2.12.2009 č.j. 7509/10.11/09/14.3, vyrozumění inspektora OIP Ing. R. K. ze dne 10.11.2009, č.j. 6679/10.32/09/15.2, doplnění vyrozumění inspektora OIP Ing. R. K. č.j. 6679/10.32/09/15.2 ze dne 12.11.2009, protokolu o kontrole č.j. 067/4029/10.32/09/15.2 ze dne 8.10.2009 vydaného inspektorem OIP Ing. R. K. a dílčího protokolu č.j. 064/5775/10.32/08/15.4 ze dne 25.10.2008 vydaného inspektorem OIP Ing. P. O., byl nezákonný a aby žalovanému byla uložena povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.

Krajský soud v souladu s ust. § 95 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 64 s.ř.s. uvedenou změnu návrhu žalobkyně připustil.

Žalobkyně nezákonnost zásahu žalovaného do jejich práv spatřovala v tom, že dne 21.12.2009 jí bylo doručeno rozhodnutí vedoucí inspektorky Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj ze dne 2.12.2009 č.j. 7509/10.11/09/14.3, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně podané dne 26.11.2009 proti výsledku přezkoumání protokolu č.j. 067/4029/10.32/09/15.2 ze dne 8.10.2009 inspektora OIP Ing. R. K. ze dne 10.11.2009 a doplnění přezkoumání ze dne 12.11.2009. Tímto rozhodnutím o námitkách, ale i celým kontrolním procesem tomuto rozhodnutí předcházejícím byla žalobkyně přímo zkrácena na svých právech nezákonným zásahem, resp. pokynem správního orgánu, který není rozhodnutím. Žalobkyně v žalobě vylíčila průběh kontroly, která byla realizována ve skladovém areálu v obci Lutín a kde byla v roce 2008 zahájena rekonstrukce střechy. Při pracích realizovaných zhotovitelem došlo dne 6.10.2008 k pádu ze střechy skladového areálu a ke smrtelnému úrazu řemeslníka P. V. Dne 21.11.2008 se do skladu dostavil inspektor žalovaného Ing. P. O., který vydal okamžitý zákaz v pokračování rekonstrukčních pracích a zákaz používání skladu. Tento inspektor až dne 25.11.2008 vyhotovil dílčí protokol o výsledku kontroly a dne 26.11.2008 vyhotovil písemné rozhodnutí o zákazu používání provozu skladu a zároveň staveniště v místě rekonstrukce střechy skladu v Lutíně, a to až do doby odstranění závad. V rozhodnutí bylo zároveň nařízeno, aby přítomné fyzické osoby ihned opustily prostory provozu skladu. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 12.12.2008 odvolání, o němž rozhodla vedoucí inspektorka OIP Ing. V. K. rozhodnutím ze dne 30.1.2009. Dne 22.6.2009 bylo žalobkyni doručeno usnesení o OIP ze dne 17.6.2009, že Ing. P.O., inspektor je z provádění kontrolní činnosti vedené OIP

vyloučen z důvodu podjatosti, neboť vyšlo najevo, že ve stejný den, kdy vydal ústní zákaz dne 21.11.2008 byl již ustanoven znalcem v trestním řízení vedeném u Policie České republiky ve věci šetření smrtelného pracovního úrazu P. V. Přípisem ze dne 4.6.2009 bylo dále žalobkyni sděleno, že s ohledem na podjatost Ing. P. O. nebude přihlíženo k jím vydanému protokolu o výsledku kontroly. Navzdory tomuto ujištění však v řízení je nadále přihlíženo k dílčímu protokolu vydanému Ing. P. O., jakož i k rozhodnutí inspektora OIP a rozhodnutí OIP o zákazu, které na dílčí protokol odkazují přímo ve výrokové části. Přestože žalobkyně podala podnět k zahájení přezkumného řízení a domáhala se zrušení rozhodnutí inspektora OIP, jakož i rozhodnutí OIP o zákazu a podáním ze dne 22.7.2009 se taktéž domáhala obnovy řízení, v jehož průběhu bylo vydáno rozhodnutí OIP o zákazu, nadále u ní probíhala kontrola s novými inspektory žalovaného Ing. R. K. a Ing. M. K. Dne 8.10.2009 vyhotovil inspektor OIP Ingr. R. K. dva nové protokoly o kontrole ohledně dodržování obecných právních povinností, jehož nedílnou součástí je i dílčí protokol vydaný podjatým inspektorem Ing. P. O. týkající se šetření pracovního úrazu P. V. Žalobkyně podala dne 14.10.2009 žádost o přezkoumání obou protokolů, v níž uplatnila námitky k protokolům a vytýkaným nedostatkům. Inspektor OIP Ing. R. K. vyrozuměním ze dne 10.11.2009 o výsledku přezkoumání protokolu vyhověl námitkám žalobkyně týkajících se šetření příčin a okolností vzniku pracovního úrazu a dalším vyrozuměním inspektora OIP z téhož dne bylo žalobkyni sděleno, že nedostatky uvedené v bodech 1) až 4) protokolu zůstávají v platnosti. Následně bylo žalobkyni ještě doručeno doplnění vyrozumění inspektora OIP ze dne 12.11.2009 o výsledku přezkoumání dílčího protokolu, kde Ing. R.K. rozhodl tak, že dílčí protokol v současné době není oprávněn přezkoumat, protože jej nemá k dispozici. Dne 26.11.2009 podala žalobkyně námitky proti výsledku přezkoumání protokolu a dílčího protokolu k vedoucí inspektorce žalovaného a dne 21.12.2009 bylo žalobkyni doručeno výše uvedené rozhodnutí této vedoucí inspektorky ze dne 2.12.2009, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně proti výsledku přezkoumání protokolu a dílčího protokolu. Žalobkyně provedenou kontrolu žalovaným a jeho inspektory považuje za nezákonný zásah do svých práv, přičemž nezákonnost spatřuje v podjatosti inspektora OIP Ingr. P. O., k jehož úkonům bylo v kontrolním řízení přihlíženo, ve vydání rozhodnutí inspektora OIP a rozhodnutí oblastního inspektora práce o zákazu, aniž byly splněny zákonné předpoklady pro tento postup, ve vadách samotné kontroly, v porušení základních zásad činnosti správních orgánů a v nesprávném a nezákonném rozhodnutí o námitkách žalobkyně proti výsledku přezkoumání protokolu a dílčího protokolu. Postupem žalovaného a jeho inspektorů bylo zasaženo do práv žalobkyně a to práva na spravedlivý proces a na zákonnou kontrolu, její vlastnická práva a práva na podnikání, právo aby státní moc byla uplatňována pouze v zákonných mezích a práva na ochranu dobré pověsti žalobkyně.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 31.3.2010 uvedl, že v daném případě na základě oznámení Policie ČR ze dne 14.10.2008, že v areálu bývalého podniku SIGMA Lutín v Lutíně došlo dne 6.10.2008 při rekonstrukci střechy skladu ke smrtelnému pracovnímu úrazu, zahájil žalovaný dne 16.10.2008 prostřednictvím svého inspektora M. M. kontrolu. Jejím předmětem byla kontrola příčin a okolností smrtelného pracovního úrazu P. V., nar. X a taktéž kontrola zaměřená na dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů k zajištění bezpečnosti práce. Pro onemocnění jmenovaného inspektora v zahájené kontrole pokračoval ode dne 21.11.2008 Ing. P.O. Tímto inspektorem bylo zjištěno dne 21.11.2008, že je v prostorech

budovy skladu bezprostředně ohrožena bezpečnost zaměstnanců žalobkyně a dalších fyzických osob. S ohledem na tyto a další skutečnosti hrozilo nebezpečí z prodlení a inspektor OIP Ing. P.O. v rámci kontroly v tentýž den vydal rozhodnutí o zákazu používání provozu skladu a zároveň stanoviště v místě rekonstrukce střechy skladu až do doby odstranění kontrolou zjištěných závad. Současně nařídil, aby přítomné fyzické osoby ihned opustily prostor pracoviště – provozu skladu a staveniště v místě rekonstrukce střechy, ve kterých byla bezprostředně ohrožena jejich bezpečnost. O vydaném rozhodnutí o zákazu jmenovaný inspektor následně dne 25.11.2008 pořídil dílčí protokol a dne 26.1120008 o ústně vydaném rozhodnutí o zákazu zpracoval písemné vyhotovení daného rozhodnutí, které žalobkyni doručil dne 28.11.2008. K podanému odvolání žalobkyně do tohoto písemného vyhotovení rozhodnutí rozhodla vedoucí inspektorka OIP, která výrok tohoto rozhodnutí změnila, avšak zároveň potvrdila správnost kontrolního zjištění a vydaného zákazu. Poté, kdy dne 15.6.2009 byl inspektor OIP Ing. P. O. vyloučen z provádění kontrolní činnosti, byli pověřeni kontrolní činností inspektoři Ing. Bc. R. K. a Ing. M. K.a o výsledku kontroly zpracoval Ing. Bc. R. K. dne 8.10.2009 protokol č.j. 067/4029/10.32/09/15.2 a protokol č.j. 068/4029/10.32/09/15.2. Poté, kdy Ing. K. seznámil žalobkyni s obsahem obou protokolů a provedl jejich přezkoumání, písemně vyrozuměl žalobkyni o výsledku přezkoumání přípisy ze dne 10.11.2009 a 12.11.2009. Následně na základě písemného podání žalobkyně vedoucí inspektorka OIP rozhodla o námitkách žalobkyně proti výsledku přezkoumání dílčího protokolu č.j. 064/5775/10.32/08/15.4 ze dne 25.11.2008 a protokolu č.j. 067/4029/10.32/09/15.2 ze dne 8.10.2009 tak, že tyto jako nedůvodné zamítla.

Krajský soud provedl důkaz připojeným správním spisem žalovaného, z něhož se zřetelem ke změněnému návrhu žalobkyně zjistil následující skutečnosti:

- z dílčího protokolu č.j. 064/5775/10.32/08/15.4 ze dne 25.11.2008 vyhotoveného inspektorem OIP Ing. P.O., že jeho obsahem je seznam požadovaných a předložených i nepředložených důkazů ke kontrole provozu skladu a staveniště v místě rekonstrukce střechy skladu v Lutíně v areálu SIGMA, parcelní číslo 317/1 na adrese Lutín, J. S. 79, zjištěné nedodržení povinností vyplývajících z právních předpisů, které nesplňovala žalobkyně a rozhodnutí o zákazu používání pracoviště, včetně nařízení, aby přítomné fyzické osoby ihned opustily prostory tohoto pracoviště;
- z protokolu Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj č.j. 067/4029/10.32/09/15.2 ze dne 8.10.2009 vydaného inspektorem Ing. R. K., že u žalobkyně byla provedena kontrola na předmětném pracovišti skladu Lutín. Mezi vytýkanými nedostatky je uvedeno, že zadavatel stavby nezajistil, aby před zahájením prací na staveništi byl zpracován plán bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na staveništi tak, aby plně vyhovoval potřebám zajištění bezpečné a zdraví neohrožující práce. Dále bylo vytýkáno, že při plnění úkolů zaměstnanci dvou a více zaměstnavatelů na jednom pracovišti nesplnili zaměstnavatelé povinnost se vzájemně písemně informovat o rizicích a přijatých opatřeních k ochraně před jejich působením a spolupracovat při zajišťování bezpečnosti pro všechny zaměstnance na pracovišti, že zaměstnavatel nezajistil, aby jeho činnosti a práce jeho zaměstnanců byly organizovány, koordinovány a prováděny tak, aby současně byli chráněni zaměstnanci dalšího zaměstnavatele, nevytvářel bezpečné a zdraví ohrožující pracovní prostředí a pracovní podmínky vhodnou organizaci bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a nepřijímal opatření k předcházení rizikům. Z dokumentace pořízené

žalobkyní je zřejmé, že při opravě střechy docházelo k pádu stavebního materiálu do prostoru skladu a zaměstnavatel neprovedl opatření k zajištění bezpečnosti zaměstnanců v souladu s ustanovením nařízení vlády č. 362/2005 Sb. Jako opatření v tomto protokolu je uvedeno, že kontrolované osobě, tedy žalobkyni se žádné opatření nestanovuje s ohledem na skutečnost, že v současné době je předmětná stavba opravy střechy skladu Lutín ukončena, jak prokazuje sdělení jednatele společnosti Ing. I. Š. ze dne 11.9.2009;

- z vyrozumění ze dne 10.11.2009 z protokolu č.j. 067/4029/10.32/09/15.2 vedeného pod č.j. 6679/10.32/09/15.2 a vyhotoveného inspektorem Ing. R. K., že na žádost žalobkyně bylo provedeno přezkoumání protokolu o provedené kontrole se závěrem, že nedostatky uvedené v bodech 1) až 4) protokolu zůstávají v platnosti;
- z doplnění vyrozumění o výsledku přezkoumání protokolu ze dne 12.11.2009 č.j. 6679/10.32/09/15.2 vydaného rovněž inspektorem Ing. R. K., že při přepisování přezkoumání protokolu ze dne 10.11.2009 došlo k administrativními pochybení v psaní spočívajícímu ve vypadnutí části textu týkajícího se bodu IV. žádosti o přezkoumání protokolu se závěrem, že inspektor Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj se sídlem v Ostravě není v záležitostech uváděných v části IV. žádosti o přezkoumání protokolu v současné době oprávněn jednat. V této části žalobkyně žádala o přezkum i dílčího protokolu ze dne 25.11.2008, na jehož základě bylo dne 26.11.2008 vydáno rozhodnutí o zákazu a v této věci je v současné době vedeno soudní řízení;
- z rozhodnutí vedoucí inspektorky OIP ze dne 2.12.2009 č.j. 7509/10.11/09/14.3, že tímto rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobkyně proti výsledku přezkoumání protokolu č.j. 067/4029/10.32/09/15.2 ze dne 8.10.2009 inspektora OIP Ing. R. K. ze dne 10.11.2009 a doplnění přezkoumání ze dne 12.10.2009, neboť nejsou důvodné a výsledek inspektora OIP Ing. R. K. ze dne 10.11.2009 o přezkoumání protokolu č.j. 067/4029/10.32/09/15.2 ze dne 8.10.2009 a doplnění přezkoumání ze dne 12.11.2009 bylo potvrzeno. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je obsaženo vyjádření žalovaného k jednotlivým námitkám žalobkyně proti protokolu o výkonu kontroly k bodu 1) tohoto protokolu, kdy bylo žalobkyni vytýkáno porušení povinnosti dané v § 15 odst. 2 zákona č. 309/2009 Sb., je uvedeno, že jde o objektivní povinnost zadavatele stavby a není stanoveno, zda plán BOZP zpracuje sám nebo zpracování zadá jinému objektu. Mimo jiné se konstatuje, že zhotovitel nekontroloval průběžně dodržování používání OOPP, neboť v den úrazu byl sice na stavbě, ale ani nezjistil, že se tam zdržuje pracovník Votoček bez přidělených OOPP. Pro bourací práce musí být zpracován technologický předpis, jak nařizuje nařízení vlády č. 591/2006 Sb. Rovněž nebyl řešen bezpečný shoz materiálu ze střechy, příp. v plánu není odkaz na žádný další doklad, který by to řešil. K dalším námitkám žalobkyně je uvedeno, co se týče bodu 2) a 3) protokolu, že s ohledem na činnosti prováděné na staveništi, kdy docházelo k propadu části bouraného materiálu i do prostoru skladu, prováděli úklid tohoto materiálu zaměstnanci zhotovitele a tím se prostor skladu stal pracovištěm i pro další zaměstnance zhotovitelů. Žalobkyně musela vědět o vstupu jiných zaměstnanců při úklidu do prostoru skladu a tím i povinnosti se písemně navzájem informovat o rizicích. K bodu 4) kontrolního protokolu, k němuž žalobkyně argumentovala, že pracoviště skladu bylo zabezpečeno při pádu materiálu ze střechy dostatečně s odkazem na dokumenty a fotografie a že z dostupných fotografií je zřejmé, že ochrana zaměstnanců a zabezpečení ohroženého prostoru ve skladu při pádu materiálu do skladu byla provedena červenobílou páskou, žalovaný v odůvodnění tohoto rozhodnutí uvádí, že takové opatření neodpovídá požadavkům nařízení vlády č. 362/2005 Sb., zejména ust. § 4 v návaznosti na přílohu část V., bod 2 tohoto nařízení vlády, neboť jednotyčové zábradlí, popř. zábrana (páska) ve výši 1,1 metru se může použít pouze pro práce nepřesahující rozsah jedné směny. Závěrem odůvodnění tohoto rozhodnutí se konstatuje, že inspektor OIP jednal správně, když nebyl oprávněn přezkoumávat dílčí protokol s ohledem na to, že ve

věci je vedeno soudní řízení a že sloužil jen jako podklad pro vydání rozhodnutí o zákazu ze dne 26.11.2008.

Podle ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Účelem ochrany podle tohoto zákonného ustanovení je zamezení nezákonného jednání správního orgánu v takových případech, kdy se jedná o rozhodnutí, vůči kterému lze brojit jiným způsobem a postižená osoba nemá povinnost zmíněné jednání správního orgánu snášet. Z tohoto zákonného ustanovení vyplývá, že zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu není rozhodnutí správního orgánu. Pojmem rozhodnutí uvedeným v ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. se rozumí úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závažně určují práva nebo povinnosti účastníků řízení. K rozdílu mezi zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu a rozhodnutím správního orgánu se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku sp. zn. 3Aps 4/2001 tak, že se musí jednat o faktický úkon správního orgánu, z něhož vzniká žalobci újma, navíc tento úkon musí být učiněn mimo správní řízení, neboť jinak by se mohl žalobce domáhat ochrany svých práv v rámci žaloby proti vydanému správnímu rozhodnutí a nebyly by splněny podmínky přípustnosti žaloby podle § 85 s.ř.s. Žaloba na ochranu proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu je tedy ve vztahu k žalobě proti rozhodnutí správního orgánu právním prostředkem subsidiárním, resp. je prostředkem soudní ochrany v těch případech, kdy nejsou splněny podmínky ochrany podle § 65 a následujících s.ř.s. Pojem zásah, pokyn nebo donucení správního orgánu ani soudní řád správní ani jiný právní předpis nedefinuje. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu jde o úkony neformální, pro které mohou a nemusí být stanovena pravidla, např. faktické pokyny, bezprostřední zásahy, zajišťovací úkony atd., tedy obecné úkony, které nejsou činěny formou rozhodnutí, ale přesto jsou závazné pro osoby, vůči nimž směřují a ty jsou povinny na jejich základě něco konat, nějaké činnosti se zdržet nebo nějaké jednání strpět, a to na základě jak písemného tak i faktického pokynu či příkazu (srov. rozsudek NSS sp. zn. 2Afs 17/2003). K povaze zásahu správního orgánu se rozšířený senát Nejvyššího správního soudu usnesením sp. zn. 7Aps 3/2008 publikovaném pod č. 2206/2011 Sb. rozhodnutí NSS vyjádřil tak, že zásahová žaloba chrání proti jakýmkoliv jiným aktům či úkonům veřejné správy směřujícím proti jednotlivci, které jsou způsobilé zasáhnout sféru jeho práv a povinnosti a které nejsou pouhými procesními úkony technicky zajišťujícími průběh řízení. Nemusí jít nutně o akty neformální povahy či jen o faktické úkony, nýbrž o jakékoliv jiné konání či opomenutí konat, nelze-li je podřadit pod pojem rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. Zásahem proto může být i nezákonná nečinnost spočívající v nečinnosti nějakého úkonů jiného než rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. Účelem soudní ochrany proti nezákonnému zásahu správního orgánu však není přezkum procesních postupů správního orgánu v rámci správního řízení.

Podle ust. § 41 odst. 1 zákona č. 251/2005 Sb. o inspekci práce ve znění pozdějších předpisů může kontrolovaná osoba písemně požádat o přezkoumání protokolu, a to do 5-ti

pracovních dnů ode dne seznámení se s protokolem (§ 8 písm. h/) nestanoví-li inspektor lhůtu delší. Inspektor přezkoumá protokol a o výsledku kontrolovanou osobu písemně vyrozumí.

Podle § 41 odst. 2 zákona o inspekci práce, proti výsledku přezkoumání podle odst. 1 může protokolovaná osoba do 15-ti pracovních dnů ode dne, kdy byla o výsledku vyrozuměna, podat námitky k vedoucímu inspektorovi, který o námitkách rozhodne; jestliže kontrolu vykonal úřad, rozhodne o námitkách generální inspektor.

V souladu s výše uvedeným dospěl krajský soud k závěru, že pokud se změněným návrhem žalobkyně domáhá určení, že vyrozumění inspektora OIP Ing. R. K. ze dne 10.11.2009 č.j. 6679/10.32/09/15.2 o výsledku přezkoumání protokolu č.j. 067/4029/10.32/09/15.2 vydaného dne 8.10.2009 inspektorem OIP Ing. R. K., doplnění vyrozumění inspektora OIP Ing. R. K. č.j. 6679/10.32/09/15.2 ze dne 12.11.2009 o výsledku přezkoumání protokolu č.j. 067/4029/10.32/09/15.2 ze dne 8.10.2009 inspektora Ing. Radomíra Kočíba a dílčího protokolu č.j. 064/5775/10.32/08/15.4 ze dne 25.11.2008 vydaného inspektorem OIP Ing. P. O., protokol o kontrole č.j. 067/4029/10.32/09/15.2 ze dne 8.10.2009 vydaný inspektorem OIP Ing. R. K. a dílčí protokol č.j. 064/5775/10.32.08/15.4 ze dne 25.11.2008 vydaný inspektorem OIP Ing. Petrem Osičkou byl nezákonným zásahem, je její žaloba nedůvodná, neboť šlo o jednotlivé úkony kontrolního procesu, proti kterým také žalobkyně s využitím výše citovaných zákonných ustanovení brojila žádostí o přezkoumání těchto protokolů, resp. dílčího protokolu. Navíc pokud jde o dílčí protokol vydaný inspektorem OIP Ing. P. O. ze dne 25.11.2008, tento dílčí protokol byl podkladem pro vydání rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj ze dne 30.1.2009 a rozhodnutí o ústním zákazu vydaném dne 21.11.2008 inspektorem tohoto inspektorátu Ing. P.O., které bylo písemně vyhotoveno dne 26.11.2008 a tato rozhodnutí byla Krajským soudem v Ostravě rozsudkem ze dne 6.4.2011 č.j. 38Ad 22/2010-146 pro vady řízení zrušena a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Jako nezákonný zásah nehodnotí krajský soud ani rozhodnutí žalovaného ze dne 2.12.2009, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně proti výsledku přezkoumání protokolu inspektora OIP Ing. R. K. ze dne 10.11.2009 a doplnění přezkoumání ze dne 12.11.2009 a výsledek téhož inspektora ze dne 10.11.2009 o přezkoumání protokolu ze dne 8.10.2009 a doplnění přezkoumání ze dne 12.11.2009 bylo potvrzeno. Proti tomuto rozhodnutí žaloba žalobkyně namítala pouze v obecné povaze, že se vedoucí inspektorka OIP nedostatečně zabývala jejími námitkami proti „konečnému protokolu“, a že je v rozporu se zákonem zamítla, aniž by žalobkyně v žalobě své tvrzení blíže v tomto směru podrobně odůvodnila. Obsah žaloby v ostatním totiž směřoval proti údajné nezákonnosti kontroly prováděné žalovaným, která byla spatřována v podjatosti inspektora Ing. P. O. ve vydání zákazu tohoto inspektora a dílčímu protokolu vydanému tímto inspektorem, v čemž žalobkyně spatřovala hlavní důvody „nezákonnosti kontroly představující nezákonný zásah“, porušení základních zásad činnosti správních orgánů a zásah do práv žalobkyně.

Ze shora uvedených důvodů krajský soud shledal žalobu žalobkyně jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 3 s.ř.s. ji zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť procesně úspěšný žalovaný se tohoto práva výslovně vzdal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 22. ledna 2014

JUDr. Bohuslava Drahošová

předsedkyně senátu